

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

Samarbejdet foregår her i form af konsultationer i forskellige udvalg, der hver for sig er kompetente inden for bestemte områder af den økonomiske politik og gennem regelmæssige drøftelser mellem landenes centralbanker.

Om skattepolitikken kan siges, at for at undgå konkurrencefordrejning som følge af forskelle i vareskatter forudser Romtraktaten en tilnærmelse af medlemslandenes regler på dette område. Der er dog hidtil ikke truffet konkrete beslutninger, men kun opstillet et program, som skal føres ud i livet senere, og som indebærer en tilnærmelse af det tekniske grundlag for opkrævningen af visse vareskatter, som er af særlig betydning i samhandelen mellem medlemslandene. For så vidt angår de almindelige omsætningsafgifter, er der ud fra samme målsætning truffet beslutning om, at alle medlemslandene skal benytte moms. Momsen er dog endnu ikke indført i alle medlemslandene. Det er også her først og fremmest teknikken, der samarbejdes om. For satsernes vedkommende kan man alene forudse fastsat øverste og nederste grænser. Den nuværende danske momsprocent ligger i midten af medlemslandenes satser.

Efter denne gennemgang af EF-medlemskabets særlige karakter og af de områder, hvorom samarbejdet indtil nu er koncentreret, vil jeg gå over til planerne for det fremtidige samarbejde i EF. Når disse planer efter lang tids overvejelse nu er ved at konkretisere sig og en stillingtagen snart måske kan blive aktuel, er baggrunden følgende:

For det første, at der efter den vellykkede afslutning af udvidelsesforhandlingerne med Storbritannien og de øvrige kandidatlande nu er skabt et gunstigt klima for beslutningerne om den fremtidige udvikling af det europæiske samarbejde.

For det andet har først den mangeårige uenighed om denne udvidelse og senere de godt 2 års forhandlinger i nogen grad nedsat tempoet i de europæiske integrationsbestrebelse med det resultat, at der i dag er et påtrængende behov for vedtagelsen af konkrete beslutninger på en række områder, hvoraf det vigtigste er den internationale valutariske situation.

For det tredje vil EF's forventede udvidelse

til 10 medlemslande og den i samme forbindelse forudsete nære tilknytning mellem EF og en række andre europæiske lande samt de associeringsaftaler m. v., som forudses mellem det udvidede EF og en række tidligere og nuværende Commonwealth-lande, skabe et stærkt behov for nye internationale forhandlinger i lighed med Kennedyrunden om en reduktion af de eksisterende handelshindringer mellem de industrialiserede lande, om den fremtidige holdning over for udviklingslandene og om forholdet til statshandelslandene.

For det fjerde at samtlige industrialiserede lande og måske i ganske særlig grad de lande, som er eller bliver medlemmer af et udvidet EF, står over for problemer af afgørende betydning ikke blot for den almindelige økonomiske udvikling, men også for de menneskelige levevilkår, ja, i yderste konsekvens selve eksistensen af de samfund, som vi kender i dag. Jeg tænker her på spildet af knappe ressourcer og på forureningen i videste forstand, der er en følge af vor manglende evne til at styre den teknologiske udvikling, så den bliver til gavn for menneskeheden uden samtidig i rask tempo at opbruge jordens rigdomme og livsnødvendigheder som ren luft og rent vand.

Den her opridsede baggrund giver samtidig et overblik over de vigtigste emner, som vil blive drøftet på topmødet den 19.-21. oktober, hvor man skal fastlægge retningslinjerne for de kommende års EF-samarbejde. Som bekendt deltager Danmark sammen med de tre andre ansøgerlande i forberedelserne til topmødet. Der vil i de kommende måneder blive afholdt månedlige møder på ministerniveau, hvor man vil drøfte ovennævnte problemer, således at der består mulighed for, at statscheferne i oktober kan træffe de nødvendige beslutninger. Jeg vil gerne benytte lejligheden til kort at omtale disse spørgsmål for at give et indtryk af, hvad vi som medlem af EF kommer til at tage stilling til, og dermed også, hvad vi ikke kommer til at beskæftige os med. Dette vil måske kunne lede debatten ind i mere frugtbare baner, herunder især drøftelsen af, hvilken linje Danmark i givet fald skal følge i de kommende års forhandlinger i EF.

Det første punkt, der skal behandles under forberedelserne af topmødet, er EF's forhold til omverdenen, og man vil her be-